

עת"א 16039/03/17 - אא נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16039-03-17 אא (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אא
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו של העותר לחופשה חריגה.

נימוקי העתירה

- שני ילדיו של העותר אמורים לחגוג אירוע של בר מצווה ובת מצווה באולם/מסעדה בקרית אתא, ביום 6/4/17.
 - על פי פרטי ההזמנה לאירוע שצורפה כנספח לבקשה, כמות המשתתפים היא 150 איש + 50 רזרבה.
 - קיום האירוע מותנה בהשתתפותו של העותר. ככל שלא תאושר לעותר חופשה חריגה, יבוטל האירוע.
- העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 6.5 שנים לאחר שהורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאה והובלה של נשק, הפרת הוראה חוקית. תחילת מועד ריצוי העונש 2/12/15. העותר מסווג לקטגוריה א' - פרופיל אלמ"ב.

כתב התשובה

- שאלת סיווגו של העותר מצוי בבדיקה בפני וועדת אלמ"ב.
- ההחלטה המנהלית הדוחה את הבקשה ניתנה על ידי מפקד המחוז ביום 15/3/17 בשל התנגדות גורמי המודיעין בשב"ס והתנגדות משטרת ישראל.
- בעקבות מידעים מודיעיניים בדבר מסוכנות כלפי העותר מוחזק העותר ב"אגף שמור". לעותר סכסוכים עם גורמים שמחוץ לכלא, חלקם נמנים עם כנופיית פשיעה. מכאן כי קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור ובשלום העותר,

אם יצא לחופשה.

דין

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון, הוריתי למשיבה לערוך בירור ולהגיש תגובה משלימה לעניין הגדרת העותר כאלמ"ב.

בכתב התשובה המשלים התייחס המשיבה לעניין האלמ"ב והודיעה כי וועדת אלמ"ב, אשר דנה בעניינו של העותר, קבעה שיש לנהוג באסיר כאסיר רגיל ואין צורך במעורבותה של וועדת אלמ"ב.

השאלה, אם כן, הינה האם דחיית בקשתו של העותר לחופשה חריגה, בהתבסס על המידעים המודיעיניים בלבד, הינה סבירה.

אכן הלכה פסוקה היא כי יציאה לחופשה חריגה הינה פריבילגיה וההחלטה הינה בשיקול דעת שב"ס. ככל שזו ניתנה בהתאם לסמכותו, לאחר שקילת כל השיקולים והינה סבירה ומידתית, בית המשפט לא יתערב בה (רע"ב 7424/00 סאלח מישלב נ' מ"י, רע"ב 7877/10 יובל אביגדור נ' שב"ס, רע"ב 4731/12 דוד בן אבו נ' שב"ס).

יחד עם זאת, העובדה שהחופשה מיוחדת יכול שתינתן גם למי שלא עומד בקריטריונים ל"חופשה רגילה", יש בה כדי ללמד כי הנימוק לשלילת חופשה מיוחדת (כאשר מתקיים אחד החריגים המצדיקים חופשה מיוחדת), צריך שיהיה נימוק משמעותי וחזק יותר מהנימוק לדחיית בקשה לחופשה רגילה, זאת משום שבנוסף לשיקולים הנשקלים לצורך חופשה רגילה, מתווסף שיקול נוסף מהותי - השיקול ההומניטרי.

עיינתי בחומר המודיעיני שהוגש בהסכמה לעיוני.

הרקע למידע איננו סודי - בתאריך 25/6/15 נרצח אחיו של העותר בעקבות סכסוך כספי. העותר ביקש לנקום את מות אחיו וירה לעבר מי שלדעתו אחראי/חשוד כי רצח את אחיו.

בניגוד לנטען על ידי ב"כ העותר, העותר ירה לעבר מי שלדעתו אחראי, לא כשפגש בו באקראי, כנטען, אלא לאחר שבירר אודות מקום הימצאותו.

המידע הסודי כולל ידיעה המפורטת במסמך מס' 2190194, מיום 12/6/16 ממנו עולה מסוכנות ממשית כלפי העותר אף בתוככי הכלא. בעקבות ידיעה זו פעלו שלטונות שב"ס ונקטו אמצעים כאלה ואחרים.

בינתיים התקבל מידע מעודכן כמפורט בידיעה מס' 170035111 מחודש ינואר 2017 המעיד על מסוכנות חמורה ורצינית כלפי העותר.

לעמדת משטרת ישראל, האחראית מכח החוק להבטחת שלום הציבור, ובכלל זה שלומם של אסירים בעת חופשתם, יש ליתן, בנסיבות כאלה, משקל מכריע, במיוחד לאור רמת המסוכנות הגבוהה.

לאור המסוכנות האמורה, יציאה לחופשה של העותר, להשתתף באירוע המוני שאמור להתקיים באולם/מסעדה, אליו מוזמנים 150 איש עלול לסכן לא רק את העותר עצמו, אלא גם את המשתתפים באירוע ואת הציבור בכלל.

לא התעלמתי ממכתבה של אשת העותר אליו הפנה ב"כ העותר, אך כאשר עומדים מול השיקול ההומניטרי שיקולים של מסוכנות ממשית וחשש לשלום הציבור, יש ליתן את הבכורה להעדפת שיקולי המסוכנות.

לאחר שעיינתי בכל החומר שהונח בפני ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי ההחלטה המנהלית הינה בלתי סבירה.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.